

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 15 december 2016 – Khadija Jafari, Zainab Jafari

(Mål C-646/16)

(2017/C 053/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Khadija Jafari, Zainab Jafari

Motpart: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Tolkningsfrågor

- 1) Ska förståelsen av artikel 2 m, artikel 12 och artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013⁽¹⁾ av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (omarbetning) (nedan kallad Dublin III-förordningen), hänsyn tas till andra rättsakter som har vissa beröringspunkter med Dublin III-förordningen, eller ska dessa bestämmelser tolkas utan hänsyn därtill?
- 2) För det fall att dessa bestämmelser i Dublin III-förordningen ska tolkas utan hänsyn till andra rättsakter:

- a) Omständigheterna i det nationella målet kännetecknas av att de inträffar under en period då de nationella myndigheterna i de stater som berörs av frågan hade att hantera ett ovanligt stort antal människor som ville resa genom deras länder. Ska den omständigheten, att en medlemsstat de facto tolererar att dessa människor inreser till den endast i syfte att resa genom den för att komma till en annan medlemsstat för att där söka internationellt skydd, betraktas som "visering", i den mening som avses i artikel 2 m och artikel 12 i Dublin III-förordningen?

Om svaret på fråga 2 är jakande:

- b) Ska det, med hänsyn till att inresa de facto tolereras för genomresa utgås från att "viseringen" upphör att gälla vid utresan från den berörda medlemsstaten?
- c) Ska det, med hänsyn till att inresa de facto tolereras för genomresa, utgås från att "viseringen" fortfarande gäller när den som inrest ännu inte lämnat den berörda medlemsstaten, eller upphör "viseringen" att gälla, trots att utresa inte skett, vid den tidpunkt då den sökande slutligen ger upp sina planer på att resa till en annan medlemsstat?
- d) Utgör den omständigheten att den sökande gett upp sina planer på att resa till den medlemsstat som var dennes tänka slutdestination bedrägeri, i den mening som avses i artikel 12.5 i Dublin III-förordningen, efter det att "visering" utfärdats, så att den medlemsstat som utfärdat "viseringen" inte är ansvarig?

Om svaret på fråga 2 är nekande:

- e) Ska den i artikel 13.1 i Dublin III-förordningen förekommande formuleringen "utan tillstånd har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredjeland" tolkas så, att den sökande inte har passerat gränsen utan tillstånd, under sådana särskilda omständigheter som är för handen i förevarande mål?
- 3) För det fall att bestämmelserna i Dublin III-förordningen ska tolkas med hänsyn till andra rättsakter:

- a) Ska det vid bedömningen huruvida gränsen har passerats "utan tillstånd", i den mening som avses i artikel 13.1 i Dublin III-förordningen, särskilt beaktas huruvida villkoren för inresa är uppfyllda enligt kodexen om Schengengränserna, och särskilt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 ⁽²⁾ av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), vilken är tillämplig med hänsyn till vid vilken tidpunkt inresa skedde?

För det fall fråga 3 a besvaras nekande:

- b) Vilka unionsrättsliga bestämmelser ska särskilt beaktas vid bedömningen huruvida gränsen har passerats "utan tillstånd", i den mening som avses i artikel 13.1 i Dublin III-förordningen?

För det fall fråga 3 a besvaras jakande:

- c) Omständigheterna i det nationella målet kännetecknas av de inträffat under en period då de nationella myndigheterna i de stater som berörs av frågan hade att hantera ett ovanligt stort antal människor som ville resa genom deras länder, Ska den omständigheten att en medlemsstat de facto tolererar att dessa människor inreser till den endast i syfte att resa genom den för att komma till en annan medlemsstat för att där söka internationellt skydd räknas som inresa, i den mening som avses i artikel 5.4 c i kodexen om Schengengränserna?

För det fall fråga 3 a och 3 c besvaras jakande:

- d) Innebär tillstånd till inresa enligt artikel 5.4 c i kodexen om Schengengränserna att det ska antas att det föreligger ett tillstånd som kan jämföras med visering, i den mening som avses i artikel 5.1 b i kodexen om Schengengränserna och således att det föreligger en "visering" enligt artikel 2 m i Dublin III-förordningen, så att artikel 12 i Dublin III-förordningen ska beaktas vid tillämpningen av de bestämmelser som gäller för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig enligt nämnda förordning?

För det fall fråga 3 a, 3 c och 3 d besvaras jakande:

- e) Ska det, med hänsyn till att inresa de facto tolereras för genomresa, utgå från att "viseringen" upphör att gälla vid utresan från den berörda medlemsstaten?
- f) Ska det, med hänsyn till att inresa de facto tolereras för genomresa, utgå från att "viseringen" fortfarande gäller när den som inrest ännu inte lämnat den berörda medlemsstaten, eller upphör "viseringen" att gälla, trots att utresa inte skett, vid den tidpunkt då den sökande slutligen ger upp sina planer på att resa till en annan medlemsstat?
- g) Utgör den omständigheten, att den sökande gett upp sina planer på att resa till den medlemsstat som var dennes tänka slutdestination, bedrägeri, i den mening som avses i artikel 12.5 i Dublin III-förordningen, efter det att "visering" utfärdats, så att den medlemsstat som utfärdat "viseringen" inte är ansvarig?

För det fall fråga 3 a och 3 c besvaras jakande men fråga 3 d besvaras nekande:

- h) Ska den i artikel 13.1 i Dublin III-förordningen förekommande formuleringen "utan tillstånd har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredjeland" tolkas så, att den inresa som, under de särskilda omständigheter som är för handen i förevarande mål, ska jämföras med ett tillstånd till inresa, i den mening som avses i artikel 5.4 c i kodexen om Schengengränserna, med innebörden att den sökande inte har passerat gränsen utan tillstånd?

⁽¹⁾ EUT L 180, s. 31.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, s. 1).